

9

ja, in sicer iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, v višini 2,25 milijona evrov. Operacija je potekala v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013 (razvojne prioritete Povezovanje naravnih in kulturnih potencialov, prednostne usmeritve Dvig konkurenčnosti turističnega gospodarstva).

Za DOPPS je zaključek urejanja Škocjanskega zatoka po njegovem zavarovanju v 90. letih prejšnjega stoletja ena največjih in najlepših zgodb o uspehu. Resničnost je lahko postala zaradi naše vztrajnosti, predanosti in ljubezni do narave. Skozi proces načrtovanja in obnove ter doslej pridobljenimi izkušnjami pri upravljanju smo zrasli ne le na strokovnem področju, marveč tudi v javnosti: kot tisti akter v družbi, ki zna uresničiti pozitivne zgodbe, ter v sodelovanju z javnim sektorjem in gospodarstvom spremeniti smetišče v raj za ptice in ljudi. To je vsekakor presežek, na katerega bomo lahko še dolgo ponosni. ●

RAZPIS ZA NAGRADO ZLATI LEGAT 2014

Zlati legat je nagrada, ki jo DOPPS podeljuje slovenskim ornitologom za najboljše delo s področja ornitologije, objavljeno doma ali na tujem. Nagrado sestavlja pisno priznanje in denarna nagrada. Za nagrado lahko kandidirajo dela, katerih prvo navedeni avtor je državljan Republike Slovenije ali zamejski Slovenec. **V poštev za izbor za nagrado pridejo strokovna in znanstvena dela s področja ornitologije, ki so bila objavljena v letu 2014.** Žirija bo izbirala med vsemi objavljenimi deli v tem letu. Avtorje prosimo, da kopije svojih del pošljejo na naslov DOPPS, p.p. 2990, 1001 Ljubljana ali dopps@dopps.si, s pripisom »za nagrado Zlati Legat«, do 1. februarja 2016. Svečana razglasitev zmagovalca in podelitev nagrade bo na zboru članov DOPPS 2016.

IZ ZBIRK PRIRODOSLOVNEGA MUZEJA SLOVENIJE

Puščavski tekalec

// Urška Kačar

Puščavski tekalec (*Cursorius cursor*) je pri nas izjemen gost. Prvi podatek o pojavljanju vrste na ozemlju Slovenije sega v konec 19. stoletja. Dr. Othmar Reiser je v svojem delu *Die Vogel von Marburg an der Drau* (1925) zapisal, da je lovec Franz Bernhaut novembra 1892 ustrelil puščavskega tekalca na Dravskem polju pri Sv. Janezu ob Ptujski cesti, to je v današnjih Staršah. Primerek so shranili v Muzeju Joanneum v Gradcu. V tem obdobju so bili posamezni puščavski tekalci opazovani tudi v Nemčiji in Angliji. Nekaj desetletij kasneje, 3. oktobra 1976, je vrsto pri nas ponovno opazoval Alojz Šmuc v Sečoveljskih solinah. V ornitološki zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije pa je shranjen še tretji puščavski tekalec, ki po vsej verjetnosti izvira z ozemlja Slovenije. Dobro ohranjena dermoplastika puščavskega tekalca pod inventarno številko 5311 (stara inventarna številka 434) je eden najstarejših preparatov v zbirki, a žal brez natančnejšega nahajališča. Samica je bila najdena, verjetno ustreljena, januarja 1847 na Kranjskem, takrat še v Vojvodini Kranjski znotraj Habsburške monarhije. Vojvodina Kranjska je segala tudi prek meja Slovenije tja do Kvarnerja, zato kraj uplenitve ptice ni bil zanesljivo v Sloveniji. Preparat je bil 5. oktobra istega leta razstavljen v Kranjskem deželnem muzeju, katerega kustos je bil botanik, zoolog, paleontolog, kartograf in tudi preparator Henrik Freyer – prvi kustos, ki je v muzeju ostal več kot dvajset let. Ustanovnima zbirkami (Zoisova zbirka mineralov in zbirka konhilij grofa Franza Hohenwarta) je dodal še zbirko vretenčarjev.

foto: Ciril Mlinar - Cic